

FINANS- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande

N:o 1/-29.

N:o 1/-29 i anledning av landstingsmannen Karl Manners petition om ändring av 16 § samt 29 § 1 mom.

i Ålands landstings beslut om antagande av landskapslag angående jakt inom landskapet Åland, utfärdat den 8 juni 1925.

I stöd av bestämmelsen i 27 § av gällande landstingsordning har Landstinget remitterat ovannämnda petition till Finans- och Ekonomiutskottets behandling. Till fullgörande av Utskottet lämnat uppdrag får detsamma vördsemt framhålla, att även Utskottet för sin del anser, att älgstammen inom landskapet ökats till den grad, att åtgärder borde vidtagas för att hindra dess alltför snabba tillväxt, ehuru det enligt Utskottets mening hade varit lyckligare, om nuifrågavärande framställning gjorts tidigare, så att frågan kunnat upptagas i sammanhang med den revidering av landskapets jaktlag, som genom Landstingets beslut under senaste höstsession vann slutlig form, ty nu kommer det sakförhållandet att inträffa, att om Landstinget fattar ett ändringsbeslut i anledning av förevarande petition, jaktlagens stadganden måste sökas uti tre olika årgångar av Ålands författningssamling, allt till stort besvär för allmänheten.

Utskottet är såsom sagt med petitionären ense därom, att en minskning av älgstammen bör söka åstadkommas, ehuru Utskottet å andra sidan anser att detta stolta högdjur, vars namn i åländsk skog har klang från fädrens tid under mäktig storhetstid, icke bör få decimeras därhän, det fara blir förhanden att detsamma försvinner från våra skogar. På grund härav och med beaktande av gällande bestämmelser angående älgjakt i riket uti jaktlagen av den 20 oktober 1898 och Kungörelsen av samma dag håller Utskottet före, att en utsträckning av jakttiden å älg under så lång tid som petitionären föreslagit, icke vore lycklig, utan ville Utskottet härutinnan i konformitet med stadgandet i nugällande 16 § föreslå tiden från och med den 1 till och med den 15 oktober.

Petitionären har icke skänkt någon uppmärksamhet åt stadgandet i meranämnda 16 § ^{därom} att endast innehavare av jaktområde om minst 1500 hektar i ett sammanhang kan beviljas tillstånd till jakt å älg. Uti detta stadgande vore enligt Utskottets förmenande en änd-

ring önskvärd, ty de åländska lägenheterna äro till den grad små och skogsvidderna ringa till arealen, att det vållar stora svårigheter att åtminstone flerstädes erhålla ett jaktområde av nämnda stora ytinnehåll. Med hänsikt härtill ville Utskottet för sin del föreslå minsta arealen för ett dylikt område till 1000 hektar.

Jämte det Utskottet ansett sig kunna godkänna petitionärens förslag om fem älgar som högsta antal i en tillståndsresolution, har Utskottet tagit under övervägande, huruvida förslaget om ersättning för älgskada å skog kan genomföras eller icke. Så önskligt detta än vore, betvivlar Utskottet dock, att sadga skadeersättning för närvarande komme att kunna fastställas, enär rikets gällande lagstiftning tillerkänner ersättning av kronan endast för skada, som av älg förorsakats å växande gröda, stackad säd eller foder, samma bestämmelser som gälla i landskapslagen om jakt. Skulle det av petitionären äskade stadgandet införas i landskapets jaktlag, torde enligt Utskottets förmenande kunna bli följden, att en utgiven ersättning för av älg skadad skog vid en blivande budgetreglering mellan landskapet och riket icke kompenserades, utan stannade landskapet till last.

Emellertid finner Utskottet föreliggande fråga vara av en stor principiell betydelse för landskapet liksom ock förtjänar beaktas, att de förslag, som här ovan framställts, i betydlig mån avvika från de stadganden, som gälla jakt å älg i riket, varför Utskottet för sin del anser, att ärendet tarvade en grundligare beredning, än den Utskottet under innevarande korta landstingssession kan skänka det samma och borde förty överlämnas till Landskapsnämndens beredning och avgivande av förslag.

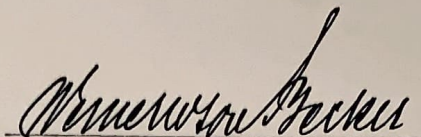
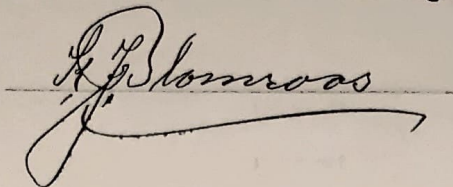
Med hänsikt till ovan framhållna motiv får Utskottet vördsamt föreslå

att Landstinget måtte uppdraga åt Landskapsnämnden att taga frågan om ändring av 16 § samt 29 § 1 mom. i landskapslagen om jakt under allsidig prövning varvid de av Utskottet föreslagna förändringarna beträffande jaktområdets areal och jakttidens längd

borde beaktas, samt att härom till Landstinget
inkomma med förslag.

Mariehamn den 20 februari 1929.

På Finans- och Ekonomiutskottets vägnar:

Uti ärendets behandling hava deltagit ordföranden Blomroos, viceordföranden Törnroos samt ledamöterna Eriksson, Åkerfelt och Mansén.